

[Jan Petersen]

le om opbygning af et betydelig større bureaukrati. Det er en væsentlig grund til, at vi må gå imod ændringsforslaget.

En anden væsentlig grund er, at det også foreslås, at de nuværende revaliderings- og pensionsnævn, der dog bevares, overflyttes til statsamterne. Så nu får vi tre instanser, der skal behandle førtidspensioner. Vi får kommunen, vi får amtet, og så får vi nu de nye nævn i statsamtet. Det er da også bureaukrati, det er da ikke forenkling.

Desuden forstår vi ikke, hvordan det kan være i forlængelse af formålet med hele komplekset, nemlig at vi skal have aktiveret og revalideret noget bedre, at man afskærer forbindelsen mellem det revalideringsapparat, der er i kommunerne, og den indsats, der skal foregå i det nye statslige pensions- og revalideringsnævn.

Vi synes, dette er noget makværk. Vi synes, man skulle have forberedt sig noget grundigere via det udvalgsarbejde, vi har foreslået. Vi synes, vi skal afvente lovgivning på dette område, til udvalgsarbejdet er afsluttet. Vi synes, det er spild af 30 mio. kr. at gennemføre en sådan ændring nu.

Der er andre ting i ændringsforslagene, som også støder os en smule. Man gør ikke noget for positivt at pege på revalidering i form af, at man giver en højere refusionsprocent. Det har vi foreslået at ministeren kunne indarbejde, men det er blevet afvist. Den kommunale økonomi kunne nok trænge til, at de kommuner, der gør en aktiv indsats f.eks. i form af revalidering, også belønnes. Efter dette vil det stadig væk være billigere at førtidspensionere end at igangsætte et ordentligt revalideringsforløb.

Et andet væsentligt punkt er, at denne udlægning sker uden den nødvendige forbedring af den retssikkerhed, de enkelte ansøgere til førtidspension bør have. Vi har sagt fra starten i debatten, at skal der skabes større nærhed – og det kan der være argumenter for – må det ledsages af en tilsvarende forbedret retssikkerhed. Den sammenhæng er ikke indarbejdet i ændringsforslaget.

Der er heller ikke taget nogen holdbare og håndfaste skridt til at nedbringe sagsbehandlingstiden. Tværtimod kan man frygte, at med den øgede bureaukratisering, der sker på området, vil sagsbehandlingstiden kunne blive forlænget. Hvis man havde indført visse tidsfrister for, hvornår en sag skulle være færdigbehand-

let, kunne det også have betydet, at problemet med den manglende forskudsbetaling i forbindelse med udlægning ville kunne løses. Men heller ikke her har der været åbenhed.

Jeg skal sluttelig sige, at disse ændringsforslag tager forskud på nogle konklusioner, som vi havde foretrukket var blevet draget, efter at udvalgsarbejdet var afsluttet. I Socialdemokratiet ser vi gerne med fordomsfri øjne på førtidspensionsområdet. Vi vil også gerne lægge ryg til ændringer, herunder også kraftige ændringer, men så kræver vi ordentlig forberedelse, og vi kræver egentlige realitetsforhandlinger. Det er ikke sket her. Jeg håber, det er den eneste gang, vi oplever, at et så ømtåligt område skal køres igennem med et så lille flertal.

Dette er der ingen der er tilfreds med. Jeg tror ikke engang, at de, der skal bære ændringsforslaget igennem, er tilfredse med det. Men i hvert fald ved vi, at de, der oprindeligt var tilfredse med lovforslag nr. L 52, nemlig Kommunernes Landsforening, nu også har meldt sig i kredsen af dem, der ikke er tilfredse. Den utilfredshed, der er mange steder, burde tale for, at vi venter med at lovgive, til vi har afsluttet et ordentligt og sobert udvalgsarbejde. Socialdemokratiet vil stemme imod ændringsforslagene. Vi vil også stemme imod ved lovforslagets endelige vedtagelse. Men vi vil sige, at et udvalgsarbejde er at foretrække, og derfor står vi selvfølgelig bag et udvalgsarbejde, hvor man skal prøve at samle noget af det op, der kommer nu.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Det var dog flot, som Socialdemokratiets ordfører står her og fører sig frem, kan man vel sige. Det er jo Socialdemokratiet, der er årsagen til, at vi nu har fået denne række af ændringsforslag. Hvis Socialdemokratiet ikke havde brokket sig og smidt grus i maskineriet, var lovforslag nr. L 62 kørt igennem uden ændringsforslag.

Kommunerne ønskede udlægningen, kommunalbestyrelsesmedlemmer af socialdemokratisk observans ønskede udlægningen. Prøv blot at spørge formanden for KL, Thorkild Simonsen. Dette kompromisernes kompromis, som vi står over for nu, er ikke heldigt, men det er Socialdemokratiet, der har æren for det – eller mangelen på samme. Vi havde gerne set, at lovforslag nr. L 62 var kørt igennem uden ændringsforslag.